

6. CÁC ĐIỀU SEKHIYĀ

Bạch chư Đại đức Ni, các pháp *Sekhiyā* này được đưa ra đọc tụng.

1. Lúc bấy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại thành Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư quần y [nội] lòng thông phía trước và phía sau. Dân chúng phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Tại sao các Tỳ-khuru-ni lại quần y [nội] lòng thông phía trước và phía sau giống như các cô gái tại gia hưởng dục vậy?”

Các Tỳ-khuru-ni đã nghe được những người ấy phàn nàn, phê phán, chê bai.

2. Các Tỳ-khuru-ni nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị Ni ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư lại quần y [nội] lòng thông phía trước và phía sau?” ...(nt).

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư quần y [nội] lòng thông phía trước và phía sau, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vì sao các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư lại quần y [nội] lòng thông phía trước và phía sau vậy? Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt)... Và nay các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“*Ta sẽ mặc y [nội] tròn đều’ là việc học tập nên được thực hành.*”

3. Nên mặc y nội cho tròn đều với việc che kín ở vòng bụng nơi lỗ rún và vòng đầu gối. Vị Ni nào mặc y nội lòng thông ở phía trước hoặc phía sau do không có sự tôn trọng thì phạm tội *Dukkaṭa*.

Vị Ni không cố ý, khi thất niệm, vị Ni không biết, vị Ni bị bệnh, trong những lúc có sự cố, vị Ni bị điên, ...(nt)... vị Ni vi phạm đầu tiên thì vô tội.

--oo0oo--

1. Lúc bấy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại thành Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước. Dân chúng phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Tại sao các Tỳ-khuru-ni lại đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước giống như các cô gái tại gia hưởng dục vậy?”

Các Tỳ-khuru-ni đã nghe được những người ấy phàn nàn, phê phán, chê bai.

2. Các Tỳ-khuru-ni nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị Ni ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vi sao các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư lại đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước?”

Khi ấy, các Tỳ-khuru-ni ấy đã kể lại sự việc ấy cho các Tỳ-khuru. Các Tỳ-khuru đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

3. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy, đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Này các Tỳ-khuru, nghe nói các Tỳ-khuru-ni nhóm Lục Sư đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– ...(nt)... Này các Tỳ-khuru, vì sao các Tỳ-khuru-ni lại đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước vậy? Này các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt)... Và này các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“*Ta sẽ không đại tiện, hoặc tiểu tiện, hoặc khạc nhổ ở trong nước’ là việc học tập nên được thực hành.*”

Và điều học này đã được đức Thế Tôn quy định cho các Tỳ-khuru-ni như thế.

4. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khuru-ni bị bệnh, ngần ngại khi đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước. Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Này các Tỳ-khuru, Ta cho phép vị Tỳ-khuru-ni bị bệnh được đại tiện, tiểu tiện và khạc nhổ ở trong nước. Và này các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru-ni hãy phổ biến điều học này như vậy:

“*Ta sẽ không đại tiện, hoặc tiểu tiện, hoặc khạc nhổ ở trong nước khi không bị bệnh’ là việc học tập nên được thực hành.*”

5. Vị Ni không bệnh, không nên đại tiện hoặc tiểu tiện hoặc khạc nhổ ở trong nước. Vị Ni nào không bị bệnh đại tiện, hoặc tiểu tiện, hoặc khạc nhổ ở trong nước do không có sự tôn trọng thì phạm tội *Dukkaṭa*.

Vị Ni không cố ý, khi thất niệm, vị Ni không biết, vị Ni bị bệnh, sau khi thực hiện trên đất rồi xối nước, trong những lúc có sự cố, vị Ni bị điên, vị Ni có tâm bị rối loạn, vị Ni bị thọ khổ hành hạ, vị Ni vi phạm đầu tiên thì vô tội.

Điều học thứ mười lăm.

--oo0oo--

Bạch chư Đại đức Ni, các pháp *Sekhiyā* đã được đọc tụng xong. Trong các điều ấy, tôi hỏi các Đại đức Ni rằng: Chắc hẳn các vị được thanh tịnh trong vấn đề này? Đến lần thứ nhì, tôi hỏi rằng: Chắc hẳn các vị được thanh tịnh trong

vấn đề này? Đến lần thứ ba, tôi hỏi rằng: Chắc hẳn các vị được thanh tịnh trong vấn đề này? Chư Đại đức Ni được thanh tịnh nên mới im lặng. Tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.

Dứt các điều *Sekhiyā*.

--oo0oo--

